RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN VOORZITTER VAN DE EERSTE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0123 van 3 oktober 2011 in de zaak 1011/0441/SA/1/0367

In zake:	1	
	voor wie gezamenlijk, bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan, optreedt	
	verzoekende partijen	
	tegen:	
	de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN	
	vertegenwoordigd door:	
	verwerende partij	
Tussenkomende partijen:	1 2. 2. m.	

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Yves LOIX en Nele ANSOMS kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27 bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld door een met "Taxipost Secur" verzonden brief van 7 januari 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 december 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomende partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede van 3 augustus 2010 gedeeltelijk en voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomende partijen de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk verleend voor het bouwen van een woning.

Het betreft een perceel gelegen te .....en met kadastrale omschrijving ......

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

Bij tussenarrest van 9 mei 2011 merkt de Raad ambtshalve op dat het inleidend verzoekschrift werd ingediend door middel van een verzending met taxipost, waarvan op de briefomslag geen aantekenbewijs terug te vinden is.

Om de ontvankelijkheid van het ingediende beroep te kunnen onderzoeken beveelt de Raad de heropening van de debatten en nodigt de Raad de verzoekende partijen uit een aanvullende nota neer te leggen, samen met het aantekenbewijs van de zending per taxipost: de verwerende partij en de tussenkomende partijen kunnen daarop vervolgens met een aanvullende nota antwoorden.

De verzoekende partijen hebben bij aangetekende brief van 17 mei 2011 een aanvullende nota ingediend, samen *"met de aantekenbewijzen van verzending"* van het verzoekschrift.

De tussenkomende partijen hebbeen bij aangetekende brief van 4 juli 2011 een aanvullende nota ingediend.

De verwerende partij heef geen aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn vervolgens opgeroepen voor de openbare zitting van 29 augustus 2011, waarop de vordering tot schorsing, na de heropening van de debatten krachtens voormeld tussenarrest van 9 mei 2011, opnieuw wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

en advocaat Nele ANSOMS, die loco advocaat Yves LOIX verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

In het tussenarrest van 9 mei 2011 werd reeds verwezen naar de beschikking van 7 maart 2011, waarbij de voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld dat er grond is om het verzoek tot tussenkomst van in te willigen omdat de verzoekers tot tussenkomst beschouwd kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Zoals vermeld in het tussenarrest van 9 mei 2011:

Op 19 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van een woning".

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Gentse en Kanaalzone', gelegen in woongebied, grenzend aan agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

De aanvraag is niet onderworpen aan een openbaar onderzoek.

Het Agentschap Wegen en Verkeer – district Eeklo brengt op 2 juni 2010 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 3 augustus 2010 een ongunstig advies uit.

Het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dient niet te worden ingewonnen omdat de gemeente Assenede ontvoogd is.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede weigert op 3 augustus 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen.

Tegen deze beslissing tekenen de tussenkomende partijen op 19 augustus 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 22 oktober 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen overeenkomstig de plannen, mits de tuinmuur uit de vergunning wordt gesloten.

Na advocaat Yves LOIX, raadsman van de tussenkomende partijen, te hebben gehoord op 19 oktober 2010, beslist de verwerende partij op 2 december 2010 om het beroep gedeeltelijk en voorwaardelijk in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Beveiligde zending (art. 4.8.14 VCRO)

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen in hun aanvullende nota:

1. Verzoekende partijen bevestigen dat het verzoekschrift werd overgemaakt aan de Raad op 7 januari 2011, gebruik makende van een taxipost-zending, in het bijzonder gebruik makende van verzendproduct 'TAXIPOST SECUR'.

. . .

3. De omschrijving van het verzendproduct 'TAXIPOST SECUR' blijkt verder uit de publiciteitsfolder van De Post, waarin De Post beweert dat het verzendproduct 'TAXIPOST SECUR' te gebruiken is voor belangrijke verzendingen met verzekering en handtekening bij ontvangst. Verder: "Indien u dat wilt, krijgt u een afgiftebewijs. Uw klant kan niet beweren dat hij uw pakket niet heeft ontvangen. U kunt de handtekening online nakijken (www.taxipost.be/track). Deze handtekening is enkel inbegrepen in Taxipost Secur". Hieronder vindt u de afdruk van op de website van De Post, waarin het onderscheid tussen de verschillende verzendproducten van Taxipost duidelijk wordt uitgelegd.

..."

De verzoekende partijen brengen een kopie bij van het afgiftebewijs van de verzending van het verzoekschrift op 7 januari 2011 en van het afscheurstrookje van de "Taxipost Secur"-verzending, evenals een outprint van het online overzicht van bpost met het verloop van de verzending, samen met de handtekening voor ontvangst van de verzending.

De tussenkomende partijen stellen in hun aanvullende nota:

"

Tussenkomende partij kan verwijzen naar de duidelijke tekst van artikel 48.14 VCRO waarin wordt weergegeven op welke wijze een verzoekschrift tot vernietiging en/of schorsing op ontvankelijke wijze ingediend kan worden. In dit artikel wordt het volgende gesteld:

. . .

Wat als beveiligde zending moet worden aanzien wordt bepaald in artikel 1.1.2., 3° VCRO, dat bepaalt:

. .

In uitvoering van artikel 1.1.2., 3°, c VCRO werd op 5 juli 2009 een besluit van de Vlaamse Regering goedgekeurd betreffende de beveiligde zendingen in de ruimtelijke ordening. Artikel 1 van dit besluit bepaalt:

Geen van voorgaande bepalingen voorzien in de mogelijkheid om een verzoekschrift, dan wel enig ander procedurestuk, per taxipost aan de Raad te verzenden.

. . .

Verzoekers voeren aan dat zij hun verzoekschrift per taxipost-secur verzonden en dat een dergelijke zending qua werking gelijkgesteld kan worden met een reguliere aangetekende zending. Dit is geenszins relevant. Het decreet omschrijft op limitatieve wijze de manier waarop stukken aan de Raad verzonden moeten worden. Hierin wordt geen ruimte gelaten voor andere verzendingswijzen, los van de vraag of deze dezelfde gevolgen hebben of niet.

..."

Beoordeling door de Raad

De Raad stelt vast dat uit de door de verzoekende partijen bijgebrachte documenten blijkt dat de verzending van het verzoekschrift per "Taxipost Secur" gebeurd is op 7 januari 2011.

Krachtens artikel 4.8.14 VCRO worden "alle processtukken ... aan de Raad toegezonden per beveiligde zending, op straffe van onontvankelijkheid".

Artikel 1.1.2., 3° VCRO bepaalt dat "voor de toepassing van deze codex wordt verstaan onder:

beveiligde zending: één van de hiernavolgende betekeningswijzen:

- a) een aangetekend schrijven
- b) een afgifte tegen ontvangstbewijs
- c) elke andere door de Vlaamse Regering toegelaten betekeningswijze waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld"

Artikel 1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 met betrekking tot beveiligde zendingen bepaalt:

. . . .

Ook de volgende betekeningswijzen zijn toegelaten als beveiligde zending in de zin van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

1° een elektronisch aangetekende zending;

2° in voorkomend geval : elektronische communicatie via een door de betrokken overheid gehanteerd elektronisch loket.

...

In de VCRO of uitvoeringsbesluiten ervan is geen definitie van "aangetekend schrijven" terug te vinden.

Dit gebeurt wel, en als volgt, in artikel 131, 9° van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zoals gewijzigd door de wet van 13 december 2010 tot wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector en tot wijziging van de wet van 9 juli 2001 houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatiediensten (*B.S.* 31 december 2010, tweede uitgave), die in werking getreden is op 31 december 2010: een

"aangetekende zending (is) een dienst die op forfaitaire basis tegen de risico's van verlies, diefstal of beschadiging waarborgt, waarbij de afzender, in voorkomend geval op zijn verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van de bestelling van de postzending aan de geadresseerde.

..."

De Raad stelt vast dat "Taxipost Secur" een dienst is waarbij, zoals bij de gebruikelijke aangetekende zending, de afzender, meestal op eigen verzoek, een bewijs ontvangt van de datum van afgifte of van bestelling van de zending aan de geadresseerde.

Met ingang van 31 december 2010 voldoet een zending met "Taxipost Secur" dan ook aan de vereiste van een aangetekende zending, zoals gedefinieerd in de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, zelfs indien moet worden vastgesteld dat de door "Taxipost Secur" aangeboden verzekering tegen verlies of beschadiging niet uitdrukkelijk ook het risico van diefstal zou dekken.

De ratio legis van artikel 4.8.14 VCRO, gelezen in samenhang met artikel 1.1.2., 3° VCRO, is immers het verkrijgen van een vaste datum van de afgifte van de zending, en niets anders, zoals trouwens ook de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, recent heeft geoordeeld.

Nu de verzoekende partijen niet alleen een bewijs bijbrengen van de afgifte van de "Taxipost Secur"- zending op 7 januari 2011, maar ook een uittreksel uit de zogenaamde "E-Tracker" van bpost, die het mogelijk maakt de zending aan de hand van een unieke code te volgen, tot en met de handtekening van de bestemmeling, die de verzoekende partijen eveneens bijbrengen, kan de Raad de tussenkomende partijen niet bijtreden wanneer zij stellen dat een per "Taxipost Secur" verzonden pakket niet kan beschouwd worden als een aangetekend schrijven.

De Raad oordeelt dan ook dat het verzoekschrift, overeenkomstig artikel 4.8.14 VCRO, per beveiligde zending aan de Raad werd toegezonden.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Niettegenstaande de verwerende partij, noch de tussenkomende partijen de tijdigheid van de vordering betwisten, moet de Raad ambtshalve nagaan of het beroep tijdig is ingesteld.

De verwerende partij diende de bestreden beslissing krachtens artikel 4.7.23, §3 VCRO niet te betekenen aan de verzoekende partij, voor wie de beroepstermijn, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, dan ook begint te lopen vanaf de dag na deze van de aanplakking.

In het door de verwerende partij neergelegd administratief dossier, noch in de bundel van de verzoekende partijen, bevindt zich het attest van aanplakking, dat nochtans, overeenkomstig artikel 4.7.23, §4, in fine VCRO, op eenvoudig verzoek aan elke belanghebbende afgeleverd wordt.

Alhoewel er geen gegevens beschikbaar zijn met betrekking tot de aanplakking van de bestreden beslissing, hebben de verzoekende partij alleszins tijdig beroep ingesteld.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing van 2 december 2010 immers bij aangetekende brief van 10 december 2010 meegedeeld aan de tussenkomende partijen en aan de gemeente Assenede.

Krachtens artikel 4.7.23, §4, tweede lid VCRO waakt de gemeentesecretaris of zijn gemachtigde er over dat tot aanplakking van de bestreden beslissing wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de ontvangst van de bestreden beslissing.

De verzoekende partijen beschikken over een vervaltermijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de aanplakking, om beroep in te stellen: nu het beroep per beveiligde zending van 7 januari 2011 werd ingesteld, dit is binnen dertig dagen na de aangetekende verzending van de bestreden beslissing, is het sowieso ingesteld binnen dertig dagen na de dag van de aanplakking en dus tijdig.

C. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

Noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij betwisten het belang van de verzoekende partijen.

De verzoekende partijen omschrijven hun belang als volgt:

"

De beoogde woning zou op een al te klein restperceel in tweede bouwzone worden opgericht, met als gevolg dat zeer beperkte bouwvrije zones ten aanzien van de voorste en zijdelingse perceelsgrenzen mogelijk zijn. Dit levert diverse vormen van hinder op voor de aanpalende buren, zoals privacyschending, wegname van het uitzicht, gevoel van insluiting e.d.m.

Aldus is duidelijk dat de oprichting van de woning op het bewuste terrein in tweede bouwzone het rustige woon- en leefklimaat van de verzoekende partijen in ernstige mate dreigt te verstoren (zie verder onder MTHEN), zodat de verzoekende partijen ontegensprekelijk doen blijken van het rechtens vereiste persoonlijk, actueel en zeker belang om voor uw Raad tegen het bestreden besluit op te komen.

Bijkomend werd door (de echtgenote van) eerste verzoeker op 10 september 2009 reeds aangifte gedaan bij de gemeente Assenede van een klacht ten aanzien tegen het dempen van een gezamenlijke gracht. Als gevolg van het dempen van de halve gracht konden hun bestaande toegangsweg met c. 1 meter verbreden tot zijn huidige breedte van 3 meter.

De aangifte betrof een klacht wegens een stedenbouwmisdrijf gepleegd door voor het dempen van de gezamenlijke gracht zonder wederzijds akkoord en zonder enige stedenbouwkundige vergunning, en het verzoek tot herstelvordering (d.i. het terug herstellen van de gracht in zijn oorspronkelijke toestand). Nu het (burgerlijk) onderzoek naar dit stedenbouwmisdrijf nog steeds gaande is, zou het verlenen van de huidige vergunning de belangen van eerste verzoeker schenden in zijn verzoek tot heropenen van de bestaande gracht, aangezien het oprichten van een woning de kansen op de gedwongen herstelvordering zou kunnen verminderen. Op die manier doet de eerste verzoekende partij bijkomend blijken van het rechtens vereiste persoonlijk, actueel en zeker belang om voor uw Raad tegen het bestreden besluit op te komen.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partijen, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zullen de verzoekende partijen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijkertijd zullen de verzoekende partijen moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervinden of zullen ondervinden. In voorkomend geval zullen de verzoekende partijen beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De eerste verzoekende partij stelt dat zij eigenaar en bewoner is van een woning die onmiddellijk paalt aan het litigieuze bouwterrein. De tweede verzoekende partij is eigenaar van een woning die eveneens onmiddellijk paalt aan het terrein waarop de bestreden beslissing betrekking heeft en verhuurt deze woning, maar stelt de woning op termijn zelf te zullen betrekken.

De Raad oordeelt dat het loutere nabuurschap van de eerste verzoekende partij op zich niet zonder meer kan volstaan om haar het rechtens vereiste belang bij het beroep te verschaffen en hetzelfde geldt voor het louter beschikken door de drie verzoekende partijen over een zakelijk of persoonlijk recht met betrekking tot een aanpalend eigendom.

Anderzijds stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen, door in hun verzoekschrift, ook in het onderdeel 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel', te verwijzen naar het tenietdoen van het uitzicht, de schending van de privacy, het ontbreken van enige buffering door de te smalle inrit, de inkijk en de ernstige waardevermindering van de eigendommen door de bestreden beslissing, de mogelijke hinder en nadelen voldoende concreet omschrijven en voldoende aannemelijk maken dat zij hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Er valt ook niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan tussen de bestreden beslissing en de aangevoerde mogelijke hinder en nadelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

Ter openbare terechtzitting van 2 mei 2011 heeft de raadsman van de tussenkomende partijen verklaard dat de tussenkomende partijen, in afwachting van een uitspraak door de Raad over het beroep tot vernietiging, geen aanvang zullen nemen met de uitvoering der werken.

De verzoekende partijen bevestigen ter openbare terechtzitting van 2 mei 2011 dat zij in dat geval niet aandringen op de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De raadsman van de tussenkomende partijen en de verzoekende partijen hebben dit herhaald ter openbare terechtzitting van 29 augustus 2011.

Een schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen bevolen worden wanneer die schorsing op de een of andere manier voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect kunnen hebben.

Nu de tussenkomende partijen, als begunstigden van de bestreden beslissing, zich ertoe verbinden de bestreden beslissing niet uit te voeren en dit tot aan de uitspraak over het beroep tot vernietiging, heeft de gevorderde schorsing op dit ogenblik voor de verzoekende partijen geen nut meer, omdat de bestreden beslissing hen in die periode geen nadeel kan berokkenen.

In deze omstandigheden stelt de Raad de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing onbepaald uit.

Indien zou blijken dat de tussenkomende partijen zich niet houden aan hun belofte en toch nog tot uitvoering van de bestreden beslissing zouden overgaan, kunnen de verzoekende partijen de Raad op gelijk welk ogenblik opnieuw vatten.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Na heropening van de debatten oordeelt de Raad dat het verzoekschrift, overeenkomstig artikel 4.8.14 VCRO, per beveiligde zending aan de Raad werd toegezonden.
- 2. De behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning wordt onbepaald uitgesteld.
- 3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS,	voorzitter van de eerste kamer,	
	met bijstand van	
Hildegard PETTENS,	toegevoegd griffier.	
De toegevoegd griffier,		De voorzitter van de eerste kamer,
Hildegard PETTENS		Eddy STORMS